

Bír; 6:11-34.

Isten minden embert hív, minden embernek szán feladatot, s mindenkit használni akar a maga jó tervében. Isten előtt nem akadály, ha nagyon idős vagy. Nóé nem volt fiatal, de Ábrahám és Mózes sem, amikor különleges feladatokra lettek elhívva. Sámuel azonban már gyermekként az Úr szolgálatára állt. Dávid a legkisebb volt testvérei között, tizenéves pásztorfiú, amikor elnyerte küldetését. S ma azt olvassuk, hogy Gedeon is kicsi volt, és még annál is kisebbnek érezte magát. Mi kellett viszont ahhoz, hogy mégis alkalmas eszköz lehessen az Isten kezében? Öt dolgot sorolok fel Ezt az ötöt találtam az alkalmasság jeleiül a történetben, mely dolgok viszont számunkra, fiataloknak és időseknek is hasznos ahhoz, hogy mi is alkalmas eszközök lehessünk Isten kezében.

1. Az első a hittanban való jártasság. Gedeon ismerte a régi történeteket. Ismerte Istennek és népének a sztorijait. Nagy dicséret ezért Gedeon szüleinek. Ha szeretnénk, hogy gyermekeink Isten szolgálatára alkalmasak legyenek, mi is tanítsuk nekik a bibliai történeteket. Gedeon tudott Isten szabadító csodáiról, melyeket a korábbi nemzedékek idejében tett. Gedeon tehát ismerte jól hírből az Istent, és az istenismeret keretében próbálta értelmezni élete dolgait és népe sorsát. Magára tudta tehát vonatkoztatni a bibliai ígéket, s úgy gondolkodott népe sorsáról is, hogy abban az Isten jelenlétét kereste. – Nem tudom, hogy ti hogyan vagytok ezzel. Pl. mikor nemzetünk sorsáról gondolkodtok. Mikor eszetekbe jut mondjuk Trianon (most két napja volt 101 éve, hogy széttépték országunkat). Eszetekbe jut-e, hogy hogyan volt ebben jelen az Isten? De akár a XX. század fordulatos történetében látjátok-e Isten ítéleteit, megtartó kegyelmét és a szabadításokat is? Kölcsey annak idején így nézett rá népünk történelmére, és ilyen szemlélettel írta meg a Himnuszt. S azt mondja, hogy nem véletlenül, sőt még csak nem is igazságtalanul történtek a dolgok, hanem *bűneink miatt gyúlt harag kebledben*. Istennel összefüggésben látta a történelmet. Vajon így Istennel összefüggésben nézitek-e a jelenkor történelmét, a politikát, a választásokat és mindent? S így Istennel összefüggésben látjátok-e a saját életetek kisebb-nagyobb dolgait is? Vagy azt mondjátok, *ebbe nem kell Istent belekeverni, ennek nincs köze az Istenhez*. Gedeon látta, hogy igenis van. Mindennek köze van az Istenhez. Semmi sincs véletlenül. Gedeon tudta ezt, csak még nem értette.

2. És itt jön a második fontos dolog. Gedeon őszinte volt az Istenhez. Őszinte kapcsolatban volt vele. Fel merte tenni az Istennek a kérdéseit. Hol vannak a csodák? Merte, ha nem is kifejezetten hibáztatni, de legalábbis számonkérni az Istent. S nem azért követendő példa ez, mintha az lenne a helyes, hogy mi vádoljuk az Istent, hanem azért, mert amíg az ember csak erre képes, addig jobb, ha ezt teszi, mintha elkezdene mézesmázaskodni, képmutatószkodni. S persze az Istennel való beszélgetésben majd helyre kerülnek a dolgok, de ahhoz, hogy ez megtörténhessen, őszintén kell beszélni az Istennel. Felteszi szinte szemrehányó kérdéseit, feltárja kishitűségét és bizonytalanságait. Bizonytalan Gedeon saját magában is. És bizonytalan még istenismeretében is. Bizonytalan abban is, hogy egyáltalán valóban az Isten beszél vele. Mindezt feltárja, és jól teszi. Gedeonra egyébként később is jellemző lesz ez a bizonytalankodás. Valószínű, hogy ő egy ilyen kétségeskedő alaptermészet volt. De – és ez a lényeg, hogy – nem is mutatott mást. És Isten tudta őt használni bizonytalankodása ellenére is, mert őszinte volt Gedeon az Istennel. És bizonytalanságára nem feddés volt az Isten válasza, hanem sokszor megerősítette Isten Gedeont akár csodákkal is. Fontos tehát az őszinte kapcsolat az Istennel. De kellett még más is.

3. Harmadszor azt látjuk a történetben, hogy voltak Gedeon mellett társak. Más fiatal emberek, akik segítették őt a küldetése megkezdésében és végrehajtásában. Gedeon nem magányos hős. Igaz, csak az ő nevét tudjuk, de voltak mellette rögtön a kezdetnél is tízen, akik segítették, erősítették őt. És nagyon fontos ez. Mert az ember egyedül gyöngé. És ez nem véletlen. Nem azért vagyunk egyenként gyöngék, mert lehetnénk erősek, csak nem úgy sikerült, s emiatt szégyellnünk kell magunkat, hanem mert Isten direkt teremtett úgy minket, hogy össze kelljen fognunk, mert Isten akarata az, hogy szeretetközösségben legyünk egymással. – Ti, rendszeres ifibe járók, sajnos nem vagytok tízen. De ha kevesebben is vagytok, igazából az számít, hogy szeretitek-e egymást. Mert ha egy szívvel vagytok Isten és egymás szeretetében, akkor nagy dolgokra lesztek képesek Isten országának építésében. S ez természetesen vonatkozik a felnőttekre is. Mert amikor egymást nem szeretjük, s egymáshoz nem, csak az Istenhez akarunk tartozni, akkor gyöngé prédái vagyunk az ördögnek, és gyengítjük a közösséget is. De, amikor az Isten szeretetéből táplálkozva egymást is szeretjük, és így jól összekapaszkodunk, akkor a pokol kapui sem diadalmaskodhatnak rajtunk. Ez látszódt meg az első keresztyéneken is.

4. Gedeon eredményes szolgálata szempontjából fontos volt a szülői szeretet, atyai támogatás is. Mert amikor Gedeon társai segítségével megteszi azt, amire először hívta az ÚR, akkor nagy közfelháborodás lett belőle. Mit akar ez a fiatal? Mit képzél, hogy lerombolja a mi bálványainkat, felforgatja szokásainkat, s a végén még bajba kever minket. Így reagált a falu népe, a társadalom, és Gedeon fejét követelte. De ott volt Gedeon mellett a szülő, aki kiállt mellette. Mindig, egész életünkben fontos a szolgálatban a család támogatása. De

a fiataloknak talán még inkább számít az, ha tudják, hogy szüleikre számíthatnak, amikor nem a világgal sodródnak a kárhozat felé, hanem Isten útján járnak. Vannak fiatalok, akik a szüleik ellenében is felvállalják a Jézust követő utat. Minden tiszteletem az övék. De nekik nehezebb dolguk van. Annak sokkal egyszerűbb, akinek nem kell választania a szülői szeretet és Isten szeretete között, hanem együtt választhatja mind a kettőt. (Annál fájdalmasabb, amikor gyerekek a szülő támogatása ellenére is elutasítják az Isten szeretetét, meg esetleg a szülőét is.) De a helyénvaló az, ha a szülő védi és segíti gyermekét, mikor az Isten szolgálatára indul, hogy életével Isten tervét valósítsa meg.

5. S végül az is példaértékű Gedeonban, ahogy Istent még a saját, szerető szüleinél is jobban szereti. Hiszen Gedeon a szülei bálványosobrát dönti le. Az apja Baál-oltárát. S pont ez az, amihez egy fiatal kell. Egy fiatal szem, egy kritikus kamasz, aki még képes észrevenni Isten népének az igeellenes dolgait, bálványait, melyekhez az idősebbek szeme úgy hozzászókkott, hogy fel sem tűnik, hogy az nem jó. Minden kultúrának megvannak a maga bálványai. De elsősorban a fiatalok azok, akik e bálványokat ledönthetik, mert az ő szívük még nem nőtt oda annyira ezekhez a bálványokhoz. S hogy mik ezek a bálványok? Sokféle van. Azok a vallásos dolgok is, melyekhez nagyon ragaszkodunk, de valójában csak akadályok abban, hogy emberek Istenhez találjanak. Ezek amolyan ódon, időszerűtlen dolgok, amik korszerűtlenné és idejétmúlttá teszik az egyházat. De vannak a körülöttünk lévő világ által ránk tukmált bálványok is. Például az 1968-ban felállított, de örök népszerűségnek örvendő szabadszerelem bálvány, hogy csak egy példát mondjak. – Gedeon korában a Baál nevű termékenységi kultuszhoz tartozó kitalált isten volt az aktuális bálvány. De Gedeonnak rányílt Isten vezetésével erre a szemre, és Gedeon szembe ment a kultúrával, sőt még szülei rossz szokásaival is, és ledöntötte a bálványt. S erre biztatlak most én is titeket, kedves fiatalok, kedves ifisek: Ha észreveszitek, hogy valamit mi, idősebbek nem igazán Jézus szerint csinálunk, merjetez szólni, figyelmeztetni, és főleg merjetez jobban, szentebbül, Istennek tetszőbb módon csinálni. Mert a példa nem én vagyok, nem is a szüleitek, de vigyázzatok, nem is a világ, nem is a divat, nem is a mainstream ideológiák, hanem Jézus. Őt adta a mennyei Atya példaként.

Ha őt követitek minden dolgotokban, akkor életetekben megvalósul Isten akarata, s nagy dolgokat tudtok majd tenni az ő országának építésében, és az emberek üdvösségének előmozdításában. Ha így tesztek, akkor lesz szép, értelmes, kibontakozó és boldog az életetek. Így tegyüek ezt mind, ifisek és idősebbek! Ámen.

1. Hol derül ki a történetből, hogy Gedeon ismerte népe történetében Isten jelenlétét, szerepét? (13.v)
2. Gedeon őszintén beszél Istennel. A 11-18. versekben is több kételyét megosztja az Úrral, és kérdéseket tesz fel neki. Majd a 33-40. versig szakaszban újra megerősítést kér. Aztán a 7:9-14-ig részben ismét. Olvassátok el ezeket a szakaszokat is, és nézzétek meg, hogy Isten hogyan válaszol Gedeon kételyeire, félelmeire, kishitűsködéseire!
3. Gedeonnak volt-e társasága, emberi segítsége ahhoz, hogy végrehajtsa azt a küldetést, melyre egyedül nem lett volna bátorsága, ereje? Hányan voltak Gedeon mellett?
4. Gedeon kinek a Baál-oltárát rombolta le? S ki volt az, aki megvédte őt, mikor a társadalom meg akarta büntetni amiatt, hogy Isten parancsára a társadalmi normák ellen vétett?
 - a) Mennyire alapos a bibliaismereted? S mennyire látod a mi népünk történetében az Isten szerepét? S mennyire látod azt, ahogy családod történetében jelenvolt, és cselekedett az Isten?
 - b) Mennyire őszinte Istennel a kapcsolatod? Mennyire mered szíved kételyeit, kérdéseit, érzéseit Isten elé vinni imádságban?
 - c) Örölsz annak, hogy Isten neked is szánt küldetést és feladatot? Megtaláltad már, hogy mi az? Te mi módon szolgálod az Istent?
 - d) Vannak bizalmas társaid, akik támogatnak a szolgálatodban? Kiktől tudsz segítséget kérni, ha neked valami túl nehéz, vagy ha valamihez nincs egyedül elég bátorságod?
 - e) A társadalmunkban milyen általánosan elfogadott dolgok vannak, amelyek viszont ütköznek Isten akaratával? Mennyire mered hangoztatni és megélni ezekkel szemben azt, amit Isten ígéből megértettél?